

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

87. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Publiusz Owidiusz: „Arion”.
Tłumaczenie (2).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
ВІДП. РУКОПИСІВ
№ Арт. 87/17

Обидіи публіи Назон.
(Owidjusz Publjusz Nazon)

"Аїзон"

Пер. на пол. слову III. Зареревский.

Ю. р.

Т. м.

Зарк.

ш. пол.

Машинное.

PUBLJUSZ OWIDJUSZ NAZO.

.....

ARJON.

Gdzie są morza, któreby Arjona nie znały ?
 Gdzie lądy, gdzie nie jaśniał promień jego chwały ?
 Gdy on zagra, szumiący bałwan wód ~~wzburzył~~ *wzburzył*
 Cichnie, - staje, by słuchać słów jego natchnionych,
 Często stanie krwiożerczy wilk ~~goni~~ *goni* owieczkę, -
 Owca w strachu śmiertelnym przerywa ucieczkę.
 W jednym cieniu zające i psy spożywały,
 Rogacz stał obok lwicy na ~~u~~ *u* urwisku skały, -
 Spokojnie na gałęzi siedzi ~~x~~ *x* sową wrona
 A gołąb nie unika jastrzębiego szpona.
 Kiedyś dźwięczny głos wydał, Arjonie - zdumiała
 Sama Cyntu bogini. Wóz swój wstrzymywała
 Myśląc, że Apoll śpiewa. A chwałę imienia
 Miasta rozbrzmiał Auzonji, gdzie rozwodził pienia.

 Tam wsiadł Arjon na statek, by sztuką zyskany
 Skarb przewieść do ojczyzny przez ~~u~~ *u* morskie bałwany.
 Możeś drżał, o nieszczęsnny, przed wichrem i falą ?
 Te pawiejsze od statku! Bowiem groźąc stała
 Staje sternik przed ~~u~~ *u* tobą, a za nim tłum zbrojny.
 Hej! Gdzie tobie do miecza! Żeglarczy! - Spokojny
 Ster dzierzysz raczej! Za niegodne palce
 Twoje są, abys trzymał broń zabójczą w walce!

 "Śmierci się nie wypraszam. Gdy mam świat porzucić,
 Pozwólcie pożegnanie przy lutni ~~u~~ *u* zanucić."

 Te słowa, strachem zdjęty, drżący Arjon rzecze.

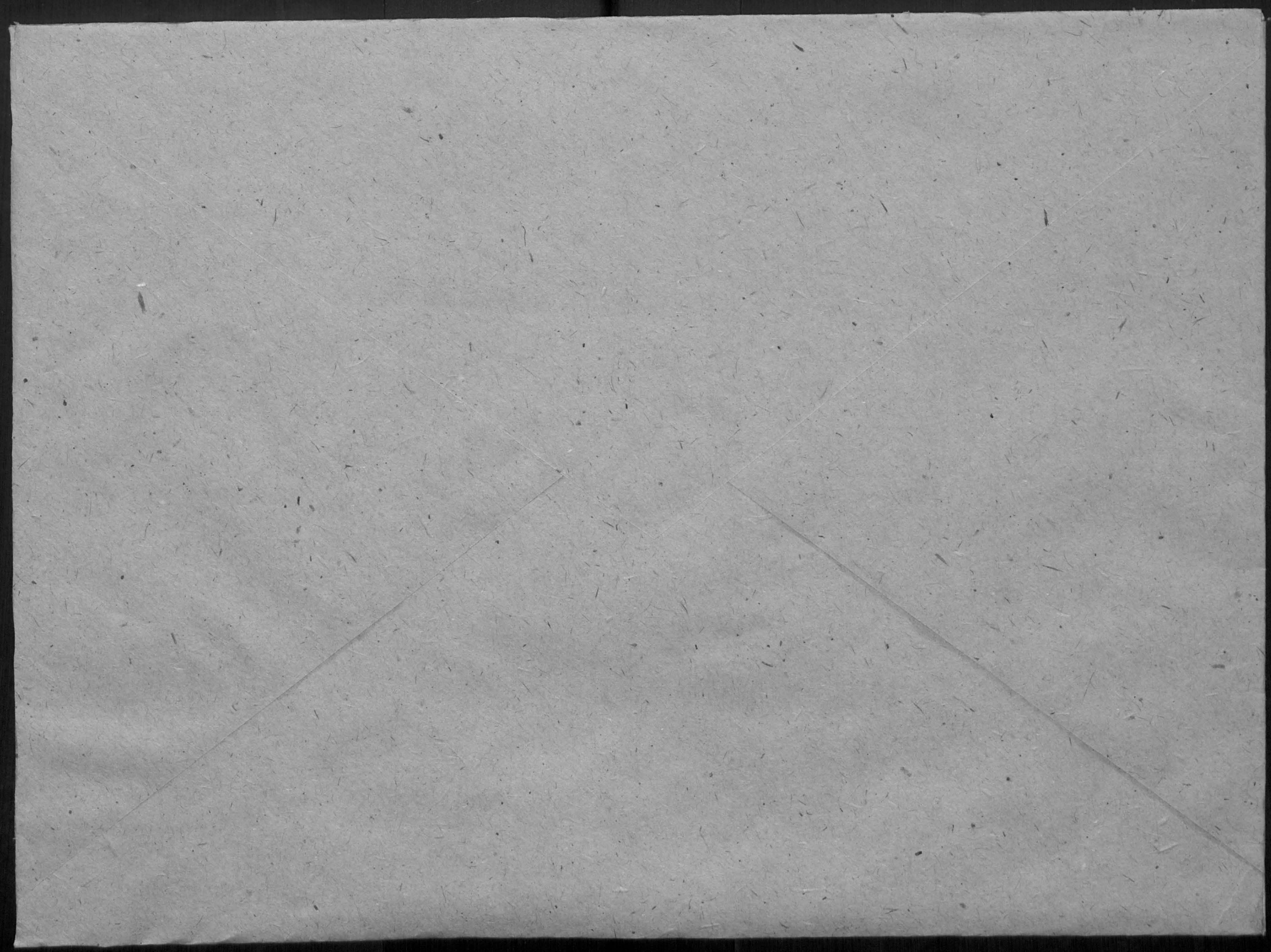
Ze śmiechem przyzwalają. Opuszczają miecze.
A on laurem zdobytym świetne włosy wieńczy.
Wieniec ~~XXXX~~ ten, godzien ciebie, Febusie młodzieńczy!
Zdobną szlakiem purpury, na barki zarzuci
Togę. W struny uderza. Podobnie, jak nuci
Łabędź, kiedy mu twardą pierś przeszkuje strzała,
Takim tonem żalonym struna się ozwała.
Wreszcie, o świetnych szatach, ~~XX~~ w ton modrą się ciska,
Aż uderzona fala w tysiąc kropel pryska.
Teraz - rzecz nie do wiary. - Delfin zachwycony
Brzemię na grzbiet przyjmuje - i w ojezyste strony
Niesie. - Zás Arjon dzierżąc śpiewną lutnię w ręku,
W nagrodę mu za przewóz o przeczystym dźwięku
Pieśń z piersi swej dobywa, aż gnieźne bałwany
Pod jej wpływem przestają toczyć mętne piany
I w kryształ cudny, czysty, wodyś się zmieniają.
Bogowie czyn delfina szlachetnym uznają
A ojciec bogów, Jowisz, w gwiazd świetne orszaki
przyjmuje go i darzy dziewięcioma znakami.

.....
Skoro kiedy pod wieczór zwrócisz swoje oko
Na wyiskrzony, modry strop nieba, - wysoko -
Hrz! Wyżej ponad księżyc - tam ujrzysz delfina
Jak błyszczący i Arjona ziemi przypomina.

Z PRZEKŁADU DZIEŁ OWIDJUSZA, - TADEUSZA ZADERECKIEGO.

Tadeusz Ładerecki
we Lwowie, ul. Mickiewicza
b. 5. II. p.

W. P. Ortwein

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.